

BELPUIG

ARTA

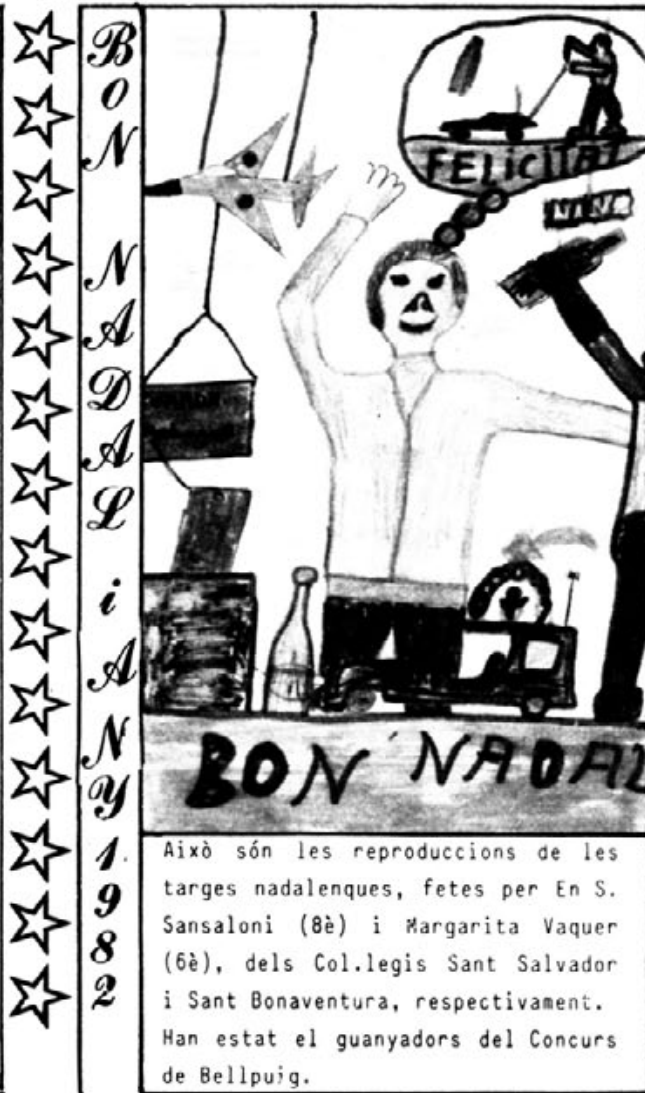
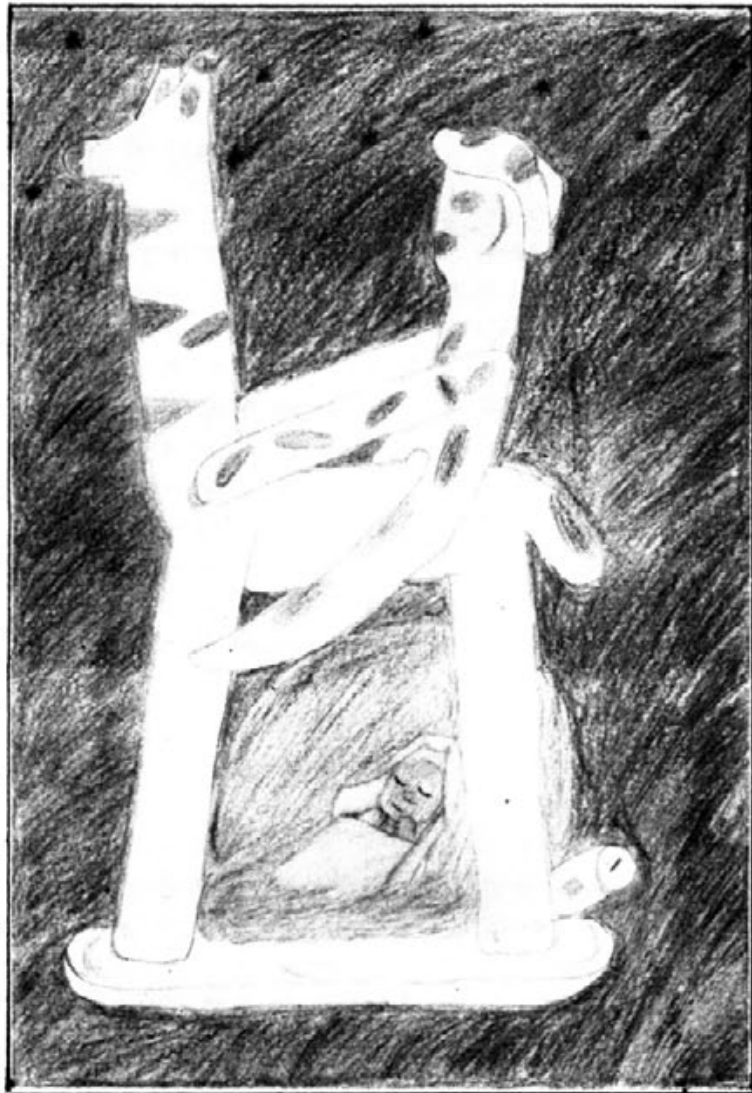
24 Desembre

Nº 27

-IV EPOCA

ANY XXII-

REVISTA QUINZENAL

QUAN SERA NADAL?

Ja som a Nadal.

Molts ja tenen a caseva "s'arbolito" ben a punt amb llumets que s'apaguen i s'encenen i amb bolletes de colorins.

El Betlem ja està fet. S'han espolsat les figuretes que l'any passat es varen arraconar amb delicadesa i allà a un racó o damunt el televisor, allà on sigui, hi han posat el Betlem.

Ja s'ha fet el torró o ja està comprat: de totes les marques. També el champany està triat.

Segurament molts tenen ja la taula reservada pel sopar de "Nochebuena" y "Nochevieja". Aquests vespres no hi ha que mirar prim. Els

dobbers són per tirar... I si un es posa una mica "alegre", no està lleig aquests dies.

I llavors els Reis, les joguetes, els regals, la pepa que fa això i allò, la computadora, les escopetes, els tanques...

Enmig de tot això les paraules: "bones festes", "molts d'anys", "bon Nadal", "Feliç any nou"... Paraules... buides, de compromís perquè toca. Paraules...

I el dilluns de Reis, altra vegada, com cada any, es desmonta l'escenari: s'arraconen les paraules, les figuretes del Betlem, les joguetes que encara no estan rompudes, les il·lusions, els records... Tot ha passat. Fins l'any qui ve, si som vius. Ha estat Nadal.

Ve de la portada

¿Ha estat Nadal? ¿De veres? ¿Així?

¿I què hi té que veure amb Nadal un Infant menut, nascut fora de casa pel capritxo del poderós de torn, rebutjat de tots perquè és pobre, acollit just pels més senzills, enredat de fred, perseguit perquè alguns diuen que ha d'esser rei?

Davant això, un s'atura a pensar, a somiar.

¿Com hauria d'esser Nadal? ¿Quan ho serà?

I un voldria canviar aquests valors de consumisme, de luxe i de just pasar-ho bé per valors de solidaritat, de desprendiment, de servei...

Un té dret a somiar... a enfilat utopies.

SERA NADAL AL NOSTRE POBLE...

- el dia que cada paraula sigui dita amb amor, amb ganes de construir, i no per ferir o per quedar bé...

- el dia que les paraules "compartir", "molts anys", "bones festes", deixin de ser paraules per a convertir-se en fets concrets i generosos.

- el dia que jo pensi que els problemes del poble són també els meus problemes, i sàpiga dedicar un temps gratuït a tasques no remunerades que ajuden a fer poble...

- el dia en què les diferents opinions, maneres de ser i de fer, lluny de separar-nos i dividir-nos, ens enriqueiran fent que el respecte mutu sigui la nostra primera gran virtut.

- el dia que cada vellet i cada malalt es senti rejuenit i aliviat per l'afecte, l'acompanyament i l'acollida dels seus i de tots.

- el dia en què els esposos haguin sabut convertir la seva casa en una llar i, apagant la tele o deixant el diari esportiu, hauran sabut escoltar i parlar de tu a tu, com amics, amb els seus fills...

- el dia en què a les nostres escoles es valori justament no sols el nivell de coneixements i disciplina, sinó sobretot l'esforç,

la capacitat creadora i crítica, la maduració, el creixement en tots els sentits de cada alumne...

el dia en què els nostres pagesos vegin recompensats els seus esforços amb uns preus justs, sabent que en la seva unió i, deixant de banda egoismes inútils, trobaran la força per aconseguir lo que desitgen.

- el dia que ja no haurà d'existir el "paro" o que just el percebran els que en tenen necessitat; el dia en què cada treballador podrà tenir una feina on se senti bé i no explotat per aquells que just pensen com engrèixar-se damunt la suor dels altres...

- el dia en què tots els qui es diuen cristians ho siguin de veritat i no just en les ocasions "que toca" (bateigs, primeres comunions, matrimonis, funerals...).

- el dia en què els creients respectaran els no creients i al revés, deixant de banda les velles històries, els recels, les paraules que feren, els atacs de moda...

- el dia en què els cristians no ens direm del Convent o de la Parròquia, perquè voldrem esser l'ESGLÉSIA de Jesús...

- el dia en què esser cristià sigui per a nosaltres una tasca, un camí a fer amb esforç, juntament amb altres, on el seguir Jesús avui sigui la nostra curolla.

- el dia en què...

Però, si això és Nadal ¿quan ho serà? ¿Mai?

Jo diria SEMPRE.

Sempre, cada mes, cada dia, cada moment en què el nostre esforç segueixi aquest camí.

Lavors sempre serà Nadal.

Aquest Nadal de sempre és el que vos desitjam sincerament.

L'equip parroquial

CALENDARI D'ACTIVITATS

Curs 1981-82

Parròquia d'Artà

DESEMBRE

Dijous, 24 Celebració de la Vigília de Nadal a les 11 de la nit.
Diumenge, 27 Baptismes

GENER 1982

Dijous, 7 Reunió catequistes.
Dissabte, 9 Catequesi 2ª etapa.
Setmana del 11 al 15 Catequesi infants.
Dimarts, 12 Catequesi adults

REVISTA QUINZENAL

Nº 27 IV EPOCA 5 DESEMBRE 1981

Director: Rafel Umbert i Sureda.

CONSELL DE REDACCIÓ: Miquel Morey, Antoni Gili, Jaume Mayol, Climent Obrador, Joan Pastor, Guillem Artigues i Guillem Bisquerra (administrador)

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

SANT SALVADOR, 2 Telf. 56 20 20, ARTÀ

IMPRES A GRAFIQUES LLEVANT (Artà)

AQUESTS DIES HA SUCCEIT, S'HA DIT...

RESIDENCIA.- Para la construcción o acondicionamiento de Sa Posada dels Olors, donada a tal fin en su día, por Dª María Ignacia Morell, como residencia para personas mayores, se ha concedido una subvención al Ayuntamiento de diecinueve millones de pesetas. Con ello queda solucionado el problema de financiación de las obras, ya que con la cantidad concedida, que supone el 70% del coste total presupuestado, y la que aportará a tal fin el Ayuntamiento (el restante 30%) pueden acometerse dichas obras, para estar finalizadas antes del ya próximo año 1982.

Para ello, el Ayuntamiento va a proceder a la adjudicación de las obras, por adjudicación directa, dada el carácter urgente de las mismas y para que puedan ser ejecutadas por una empresa local.

NA BATLESSA.- Según se nos informa en el Ayuntamiento, la finca Na Batlessa ha sido vendida por la hasta ahora propietaria Sra. Blanes. Como es sabido, las Normas Subsidiarias preveen que aquella finca queda incluida en su totalidad en zona verde, por lo que no puede construirse ni modificarse su configuración, sin que previamente

sean a su vez modificadas dichas Normas Subsidiarias, que por cierto, están en periodo de aprobación.

Cabe la posibilidad de que por parte del nuevo titular y el Ayuntamiento se llegue a un acuerdo que, a nuestro entender beneficiaría altamente al pueblo en general. Se trata de reducir el carácter de zona verde de la finca, excluyendo de tal calificación parte de la misma y el resto sería cedido como tal zona verde, al Ayuntamiento. Para ello debería pues modificarse lo que se establece en las Normas Subsidiarias.

Con ello, el nuevo propietario podría recuperar parte del coste de la finca y el resto, como se ha dicho, pasaría al Ayuntamiento, con lo cual, además de recuperar para la comunidad una extraordinaria zona verde, en un enclave céntrico de nuestra población, podría aprovecharse la casa que se encuentra en la misma.

Desconocemos los detalles en que se va a concretar la oferta por parte del propietario pero, adelantamos, que tanto por una parte como por la otra existe el mayor interés en que se llegue a un entendimiento que, repetimos nos beneficiaría extraordinariamente. Lo que en algunas

ocasiones se había apuntado como una irrealizable pretensión (irrealizable por su coste, claro está), el adquirir, el Ayuntamiento, la finca de Na Batlessa, está a punto de convertirse en realidad, y sin desembolso alguno. Esperemos acontecimientos, que de seguro se producirán.

ECOS

Nacimientos:

Día 18 de noviembre.- Juan Sureda Girart, de Bartolomé y María. C. de J. Benavente.

Día 25.- Bartolomé Coll Torres, de Bartolomé y Antonia. C. de J. Estelich, 9.

Día 10 de diciembre.- Andrés Tous Siquier, de Andrés y Apolonia. C. de Gómez Ulla, 17.

MATRIMONIOS:

Día 21 de noviembre.- Gabriel Juan Martí con María Pons Negre.

Día 12 de diciembre.- Gabriel Caimari Caldés con Francisca Massanet Poma.

Día 12.- Pablo Cabrer Mestre con María del Carmen Gómez Gamero.

Día 13.- Miguel Ferrer Ginard con Margarita Pons Vives.

DEFUNCIONES:

Día 3 de diciembre.- Antonio Carrió Dalmau, de Sa Creuveia, casado, de 77 años. C. dels Blanquers, 5.

Inspiracions

Caminant, adormit,
per els camins dels dies,
recollint, adormit,
els alens del viure,
fent rosaris de crits,
gemecs i llaments,
amb lletania d'esperances.

Als meus quinze anys,
record,
els primers calçons llargs
(i sis pessetes al butxacó)
passetjant la imatge
pels camins polsosos
d'un mes de maig ja estiuenc,
davant els darrers mots
del mes de Maria.

Es el darrer crit
d'un dia de gemecs,
d'un mes de sofrir,
d'un any de morir
un milímetre cada dia.

oooooooo

Rodolant armoniosament,
omplint de buideses
els teus dies blaus,
has arribat, per fi,
al triomf del no res.

Clou

XERRIM—XERRAM

*** Que els veïnats del barri dels carrers Pou Nou, Castellet, Hostal... n'estan fins an els nassos de polsim, renous i molèsties. Es cosa certa. S'han obert els carrers per connectar i conduir els cables d'electricitat per la il·luminació de Sant Salvador. Paciència, germans, ho val la pena el sofrir aquestes molèsties. Ja veureu que ben prest restarà tot llest i Sant Salvador ben hermós, amb la llumanaria que s'hi posa.

*** Es Pont de Capdepera és de lo més olorós. Passau-hi qualche vespre i veureu com els gabellins tenen molta raó quan es queixen de la pesta que es senten passar per aquell redol. Aviat, si no fa una bona ploguda que s'endugui tota sa verinada embassada, haurem de comprar còretes "anti-gas". Ja ho veureu. No són rialles, no.

*** Els qui també n'estan fins an els nassos són uns veïnats de cert bar artanenc. La música a tota corda, no deixa els vespres, des cansar al personal. S'ha donat avís a l'autoritat competent pero sembla que no s'ha aconseguit res.

*** L'altre dia em digueren i asseguraren que ben prest tendrem a Artà una altra revista o publicació. Es dirà Farrutx i sortirà cada més, comptant com a director a un periodista d'un diari de Ciutat. I qui la fa?, preguntàrem.— Ah!, fou la resposta.

***... Passa tio!! —diu un—. "No passa, tio: SUCEDE, SUCEDE...", respon l'altre.

*** Com ha fet saber el Batle, s'ha augmentat la quantia per les multes d'aparcament indegut. I és que tot puja. Alerta idò a tots els automovilistes, que aparquin malament, pensau ens els perills de vides humanes que comporta els deixar el cotxe allà on un disc ho prohibeix (?). Per velocitat excessiva o renous massa forts no passa res. Si voleu podeu fer carreres. Procurau només que sia al vespre, per tant que no hi hagi massa gent per mig. (!!!). No hi ha cap senyal que prohibesqui el circular "a escape" lliure i a velocitat alta (o si?). I una altra cosa: No doneu mal exemple: aparcau a on no estigui prohibit, encara que faceu nosa i no deixeu passar. Lo important es creure. I si posen senyals és perquè es complim. AAAAAA AMEEEEEN.

*** Heu vist como està sa pista de tenis de Na Caragol?.

*** Sentit pel carrer: "Residència per vells, escoles estatals, institut de BUP, escola de F.P., polideportiu, escoles d'EGB, Sant Salvador il·luminat, milliores a l'hospital... Lo únic que ens mancarà serà un manicomi..."

*** I encara no plou. Heu vist l'incendi produït devers Sa Serra de Sant Jordi?. Es molt greu i important. Molts perjudicis ens ha donat aquesta sequia. Això no són bromes.

*** A un poblet de Càdiz, que també patia set, es féu una processó, treguent al carrer una imatge de la seva Mare de Déu, demanant li que plogués a rompre. Als dos dies la pluja arribà al poble. A Artà no hem fet encara rogatives. Ara, s'haurà de pensar a veure si ens convé. Hi ha una altra solució: Per què no anar an aquest "extraterrestre" que nom Paquito i ve a Porreres cada quinze dies?. Es diu que cura malalts: a lo millor també pot fer venir la pluja.

*** Se prepara una gran festa de Sant Antoni. Ja veureu com enguany serà gros. El dia de la festa hi haurà un ball obert a Sa Plaça Nova. I el dissabte només foguerons. Això si, per tot arreu. Ja hi haurà temps de parlar-ne.

*** Sentit pel carrer a on sovint es contenen veritats: "Meem, —digué un— s'Ajuntament ha comprat un cervell electrònic per reduir feina. Heu vist que s'hagi llevat qualche escript vent desenfeinat?. "No —respon l'altre—. No n'han llevat cap. Segurament ni han hegut de posar un altre per fer-lo funcionar". No sigueu malpensats. Si s'ha comprat és per què devia esser necessari i convenient o rentable a llarg termini.

*** Una de bona: Sa gent està contenta amb ses noves apotecàries. Se nota el canvi cap a un millor servei. Enhorabona.— De res.

I una altra: L'Ajuntament d'Artà, la seva política o fer cultural, s'ha posat com a model a altres llocs de Mallorca.— ... Cràcies.

Sa darrera: Només ens resta el desitjar-vos unes bones festes a TOTS, sense exclusions per raó de raça, sexe, ideologia, religió, talla de boina o qualsevol altra discriminació més o manco marcada o dissimulada. De veritat i sincerament. MOLTS D'ANYS

Grog i Negre

EL MUSEU REGIONAL D'ARTA

en la seva nova singladura

Les seves modernes instal·lacions prometen a aquesta entitat artanenca una possibilitat d'augmentar els objectes i estendre notablement el seu caire pedagògic.

Hem recorregut al seu President Antoni Gili perquè ens parlàs uns moments sobre el Museu i el seu novell emplaçament.

****** Quan s'inauguraran les noves instal·lacions del Museu?

--- Esperam que es puguin inaugurar, dia setze de gener vigília de la gran festa artanenca de Sant Antoni Abat. L'acte tindrà lloc a les cinc i mitja del capvespre, al nou lloc del Museu situat a la Plaça d'Espanya, 4. Els conservadors de les distintes seccions estan treballant amb esforç per poder dur-se a terme la inauguració. Aprofit l'avinentesa per a convidar tot el poble a aquest acte.

****** Quants de metres quadrats ocuparà?

--- Sense comptar els baixos de l'entrada, la primera i la segona planta de l'edifici sumen 357 m. quadrats.

****** Quin cost ha duit el conjunt d'aquestes noves instal·lacions?, i qui el sufraga?

--- El cost no el sé; però el sufraga "La Caja de Ahorros y Monte de Piedad de las Baleares", vulgarment dita "Sa Nostra", amb una generositat que s'honra ella mateixa.

****** Com es regeix i administra el Museu?

--- El Museu Regional d'Artà es regeix per una Junta Administradora.

****** Qui forma la Junta i com s'elegeixen els seus membres?

--- La Junta del Museu està composta dels membres següents: 6 vocals nats que representen l'Ajuntament, la Parròquia, "Sa Nostra", Institut Catòlic d'Artà, el Convent de Franciscans i l'Institut de BUP: 3 vocals de lliure elecció i 4 conservadors designats per a les 4 seccions en què està dividit el Museu: Arqueologia, Història i Art, Etnologia i Història Natural.

Tenc a notificar que dia 20 de desembre passat i d'acord amb els nous Estatuts recentment aprovats, es va constituir la nova Junta que durant cinc anys administrarà el Museu:

Antoni Gili, president.

Josep Quint-Zaforteza d'Olives, vice-president.

Joan Sard Pujadas, secretari.

Joan Alzamora Moll, tresorer.

Conservadors:

Maria Francisca Sureda Trujillo, Arqueologia.

Joan Carrió Servera, Etnologia.

Pere Josep Sancho Tous, Història i Art.

Joan Llorenç Garcias Truyols, Història Natural.

Antoni Gili Ferrer
President del Museu Regional d'Artà.

Vocals:

Sebastià Ginard Villalonga.

Rafel Umbert Sureda.

Gregori Mateu Estarellas.

Jaume Alzina Mestre.

Maria Gelabert Flaquer.

****** Quins projectes es tenen, una vegada instal·lat el Museu en el seu nou emplaçament?

--- Es tenen projectes de potenciar l'efecte pedagògic del Museu. Per això s'ha habilitat una sala de projeccions perquè tots els al·lots dels distintes col·legis d'Artà i comarca puguin visitar sovint el Museu i assistir a alguna projecció de vídeo relacionada amb la nostra llengua, cultura o història tan interessant i desconeguda.

****** Quins són els motius d'aquests canvis?

--- El Museu Regional d'Artà, des de la seva fundació, any 1927, sempre ha estat instal·lat a les mateixes dependències, primer de la Caixa Rural i després de l'Institut Catòlic d'Artà, entitat successora dels seus béns. Per una banda, la seva estretor ha fet que no haja pogut eixamplar-se degudament i, per l'altra, les noves instal·lacions de "Sa Nostra" comptaran amb més mesures de seguretat.

****** Entre els museus existents a Mallorca, quin lloc, per la seva importància, ocuparia el Museu d'Artà?

--- El Museu Regional d'Artà sempre tindrà l'honor d'haver estat un dels primers museus de Mallorca en el temps, quan la mateixa administració estatal no tenia cura d'aquestes coses. Fou la darrera empena de "La Renaixença". El Museu guarda alguns objectes d'un valor incalculable i de singular prestància no sols dins Mallorca o Espanya, sinó dins Europa.

****** Per què el Museu és desconegut per la gran majoria d'artanencs?

--- Fm sembla que és perquè, per desgràcia, molts d'artanencs resten encara no iniciats en el coneixement més imprescindible de la nostra història, de la nostra llengua, de la nostra arqueologia...

****** Es pensa fer qualche cosa perquè es conega més?

--- La Junta del Museu té pensat organitzar unes visites per a tots els artanencs en els diumenges següents a la inauguració de les seves noves sales. No cal dir que els artanencs sempre han visitat el Museu gratuïtament.

ve de la pàg. 5.

**** Quines ajudes o subvencions es reben?**

--- Es rep anualment una subvenció de 20.000 ptes. del Consell Insular de Mallorca, subvenció que ja rebia de la Diputació.

**** Quines són les peces més importants del Museu?**

--- Les estatuetses dels guerrers atrobats a Son Favar i a So N'Amer.

**** Les estatuetses de guerrers són propietat del Museu?**

--- Són de l'Estat dipositades al nostre Museu.

**** Quina influència por tenir el Museu per a aconseguir l'adecentament i conservació del Talaiot de Ses Païsses?**

--- Només puc dir que des de la fundació del Museu els membres de la seva Junta se preocuparen de l'adquisició en propietat de Ses Païsses i fins i tot aconseguiren una real ordre per la seva adquisició com a propietat de l'Estat, encarregant la seva conservació i custòdia al Museu. Aquesta ordre no pogué dur-se a terme. Més tard Ses Païsses foren adquirides pel Patrimoni Artístic Nacional.

**** I de la propera Festa de Sant Antoni, què hi ha que dir?**

--- Enguany es prepara una gran festa de Sant Antoni, ja que per caure en diumenge, s'espera molta gent. Com actes especials, endemés de la inauguració de les noves sales del Museu, el dia de Sant Antoni, el vespre tindrà lloc un ball obert a tothom, durant el qual haurà un homenatge a L'Amo En Miquel Cursach, en els cinquanta anys d'esser obrer de Sant Antoni.

**** Només una darrera pregunta, de publicacions històriques què hi ha que afegir?**

--- Aquest estiu passat he acabat de posar en net i a punt de dur a la impremta un nou tom de cançons populars inèdites amb les quals es podria estampar un cinquè volum a la notable obra "Cançoner Popular de Mallorca" del P. Rafel Ginard. Endemés estic elaborant dins el ram de la història: "Artà en el segle XV".

EMEDOS

Plou, neix ... ara!

La vida,

al cop de l'aigua

a cada cop. Neix

el principi d'una mort:

Els dies, al cop de l'aigua.

La vida.

I les ventades,

(coratge- no tenguís por)

ens confonen.

Lluites sordes,

remors forts de silenci:

Nosaltres.

A cada cop, el ploure,

cop a cop.

La vida.

CLOU

GRAFIQUES LLEVANT
Impr. OFFSET
C/ Clotat, 85
ARTÀ

**Bones
Festes**

ELECTRONICA

AYALA

*Les Desitja un Bon
Nadal i un prosper
Any Nou*

2.700 ptas.

*desde
835 ptas.*

2.600 ptas.

desde 2.410 ptas.

13.990 ptas.

desde: 2.680 ptas.

3.300 ptas.

5.260 ptas.

desde: 4.515 ptas.

desde:

ACE

4.400 ptas.

**Plz. P. Antonio
Llinas, 1**

Tel. 56 22 98 Artà

Reparto de Premios de la Sociedad Colombófila

Con mucha animación en el hotel Porto Cala, de Cala Ratjada, se celebró el anual reparto de premios de dicha sociedad, en la que asistieron Presidente y Secretario de la Federación Balear, Teniente de Alcalde Sr. Mislata y Presidentes o Representaciones de casi todas las sociedades de la isla. Comenzó el acto con palabras de salutación del Presidente de Artá y acto seguido comenzó el reparto, siendo los galardonados como sigue:

Concurso Terrestre por equipos, J. Rotger, M. Riera, J. López.

1ª Ibiza (187 km), M. Riera y G. Ferrer.

2ª Ibiza, M. Riera, M. Riera.

3ª Ibiza, G. Ferrer, G. Ferrer.

4ª Ibiza, J. Bauzá, G. Ferrer.

Cala Vadella (Ibiza) (209 km), G. Ferrer, G. Ferrer.

1ª Alicante (365 km), J. Trobat, Bmé Ginard, J. Genovard

2ª Alicante, J. Pinzó, Bmé Ginard, Bmé Ginard.

3ª Alicante, G. Ferrer, G. Ferrer, G. Ferrer.

Manzanares (Ciudad Real) (546 km), M. Riera, M. Riera, G. Ferrer.

Valdepeñas (Ciudad Real) (568 km), J. Rotger, G. Ferrer

Cabeza de Buey (Badajoz) (748 km), G. Ferrer, J. Trobat, G. Ferrer.

Una vez entregados los premios locales, el Presidente de la Federación Sr. Más entregó la copa Infanta Ele

na, Madrina de la Real Federación Colombófila Española a Miguel Riera, campeón Nacional de Velocidad el año 1980 copando los tres primeros puestos 4ª, 5ª y 6ª para G. Ferrer, también se entregó una medalla de cobre a la Sociedad de Artá por llevar más de 15 años de existencia, igual se entregó medalla de cobre a la constancia al socio GABRIEL FERRER por llevar más de 15 años en la práctica del deporte alado, finalmente el Teniente de Alcalde Sr. Mislata procedió a informar del acuerdo adoptado en el pleno de la Corporación del 26 de Noviembre en el sentido de felicitar al socio G. Ferrer con motivo de haber conseguido el Título de Campeón de España de Gran Fondo, copa de S.M. el Rey.

Una vez finalizado el reparto, se sirvió una cena de compañerismo con más de 100 comensales y finalmente hubo una subasta de pichones para recaudar fondos para la sociedad, el animador de ésta, fue el socio Juan Trobat que supo dar un gran aliciente en las pujas.

También en nombre de la Sociedad, quiere dar las gracias a las Entidades que han colaborado regalando Trofeos como el Ayuntamiento, COEXA, la Caja de Pensiones, Caja de Ahorros, Palmitos Fuster, Auto venta Artá, Sociedad de Cazadores, almacén S. Esteva, y otros admiradores a este deporte.

G.F.

FELICITACIONES

Esta Real Federación Colombófila Española, en el Consejo Nacional celebrado en LAS PALMAS DE GRAN CANARIA, el día 2 de febrero de 1980, acordó por unanimidad concederle a Ud., la

MEDALLA DE BRONCE A LA CONSTANCIA por llevar más de 15 años de prácticas colombófilas,

Lo que tengo el honor de comunicar a Ud., para su conocimiento y satisfacción.

Dios guarde a Ud, muchos años.

EL PRESIDENTE

(firmado: Juan Manuel Sancho-Sopranis y Favraud).

Em plau comunicar-vos que la Corporació Municipal d'Artà, reunida en sessió plenària de dia 26 de novembre, acordà, per unanimitat, felicitar-vos en ocasió d'haver obtingut la Copa del Rei de Colombòfila.

Creim que aquesta distinció és ben mereixeda. Les proeses del vostres coloms són possibles perquè els impulsa el vostre amor a aquest deport minoritari. Si aquesta dedicació vos ha permès de vèncer dificultats i obstacles, és ben just que obtingui el fruit del premi i del reconeixement públic.

Enhorabona

Jaume Morey i Sureda
Batle d'Artà

ESPORTS Club Ciclista Artanense

COMPOSICION DE LA NUEVA JUNTA DIRECTIVA de dicho CLUB, para la temporada 1982

Presidente: Luís Gomila Bernat.

Vice-Presidente 1º: Luís Ferrer Sureda.

Vice-Presidente 2º: Bartolomé Brunet Bauzá.

Secretario: Manuel Llaneras Manrique

Tesorero: Gabriel Carrió Canet.

Vocales: Miguel Ginart Espinosa, Gabriel Casellas Cañellas. Miguel Negré Escanellas. Miguel Bonín Forteza. Antonio Pascual Servera. Jaime Mascaró Danús.

Preparador Técnico (mister): Sebastián Sastre Terrasa.

RESULTADOS

FUTBOL

Benjamines:

Avance 1- Villafranca 2

La Salle 1- Avance 0

Alevines:

Avance 2- Santanyí 5

J.D. Inquense 2- Avance 0

Infantiles:

Escolar 1- Avance 2

Llosetense 0- Avance 0

Avance 1- Llosetense 1

Juveniles:

Artá 2- Algaida 0

Escolar 3- Artá 3

Aficionados:

Campos 1- Artá 0

Artá 0- Sóller 2

Peñas:

Bellpuig 2- Bar Orient 3

Sa Volta 3- Bellpuig 0

Preferente:

Badía C. Millor 1- Artá 0

Artá 1- España 2 (Rodríguez)

Volei

Voley Artá 1- Badía C. Millor 3

(8-15, 15-12, 13-15, 15-7)

Comentario Deportivo

Los alevines van dando tumbos sin son ni son y la culpabilidad parece recaer en la falta de continuidad en los "varios preparadores que hay en la plantilla". Son muchos los goles que se encajan y son demasiados los errores que van sucediéndose, y es una lástima ya que desde su creación se había fomentado un auténtico bloque. Con ello queremos significar que lo imprescindible es que se enseñe desde las categorías menores con gente preparada, sin menoscabar la auténtica valía de los que actualmente rigen los destinos de estos muchachos.

Los infantiles, algo irregulares y unas veces dan la de cal y otra la de arena, quizás les falta más confianza en sí mismos y se les debe apoyar y luchar en pro de una auténtica labor de base. Animo Mascaró y lucha para ello.

Un cese-dimisión por parte del

preparador Juan. ¿Porqué te has ido? ¿Problemas de disciplina tal vez? Convendría que lo aclarases a la afición ya que los muchachos iban luchando a pesar de esta "bravuconería" y sobretodo sabían estar en el campo ¿qué pensar?

Los aficionados son los "malos" de nuestro fútbol, ¿para qué sirven? ¿con qué fin fueron participando en la competición? ¿Son la base de la Preferente, o un estorbo para la Directiva? ¿Por qué hacemos las cosas sin tener un fin determinado?

Con ello queremos decir que no todo se pierde por su culpa, sino que hay otros factores que pueden influir en la marcha fatal del equipo. Desde la falta de un director hasta el saber a que meta puedan llegar.

Sentimos mucho la lesión de Sancho, el pundonoroso jugador que siempre a la chita callando ha estado a la espera de cuando lo necesiten y siempre demostrando valor y coraje en todos los momentos de su vida deportiva. Esperamos que te recuperes pronto y que sigas silenciosamente demostrando que para ayudar se puede hacer, jugando y apoyando.

Mayol

Badía C. Millor 1- ARTA 0

Al como estaba previsto resultado: día del club, entrada de caballero a 400 ptas y asiento de tribuna a 200 ptas más, un poquito caro nos pareció; pero Cala Millor es un gran centro turístico.... No, no podemos considerar lo mismo del equipo. un líder no puede jugar como lo hizo, se las vió y deseo para podernos marcar un gol, que si no hubiese sido por la gran rapidez del jugador Badía, el empate se vislumbraba.

Cierto que el Artá jugó un gran partido a la defensiva, ya que su hombre punta, Ruiz, no llegó a tocar un balón, ni por casualidad.

En esta ocasión nos gustó mucho el árbitro, cosa no muy normal, pero a buen criterio, lo hizo bien.

Acuña, marcando a Pedro, rotor del Badía, cumplió muy bien. Creemos que ha sido el mejor encuentro de

este jugador, ¿será qué cuando juega contra hombres de su talla se crece?

Rodríguez, Ginard, Genovart, Ferrer fueron al parecer los que más destacaron; pero a resultados de la táctica defensiva, no se puede quitar mérito a los demás componentes.

Lo grave para el Artá en el transcurso del encuentro fue la lesión de Estrany, que siguiendo en esta racha, se podrá contar muy poco con él (posiblemente la ligadura de ascenso, ¿estará en perfectas condiciones?).

ARTA 1- España 2

Y llegó lo que tenía que suceder. En uno de los mejores encuentros de esta temporada, el Artá fue vencido en su feudo por el mejor conjunto que nos ha visitado esta temporada.

La primera mitad terminó en empate a cero, pero fue en la reanudación y a los 4' cuando en un fallo de Acuña al querer ceder al meta Ginard, se la entregó en bandeja al visitante Pons y este no tuvo más que empujar el balón para conseguir el 0-1.

El 0-2, no tardo en llegar, pocos minutos después en una gran escapada fue el mismo jugador que batió por alto a Ginard, cuando éste efectuaba una salida.

Desde este momento el preparador Gomila, dió entrada a dos jugadores, saliendo del campo Acuña y Riera, y desde este momento el Artá empezó a hacerse dueño de la situación, no tardo en conseguirse el gol local. Al lanzamiento de una falta por Mascaró y de un excepcional remate de cabeza por parte de Rodríguez, Huguet, meta visitante, vió como la pelota le entraba por la misma escuadra. Podemos repetir fue un gran gol.

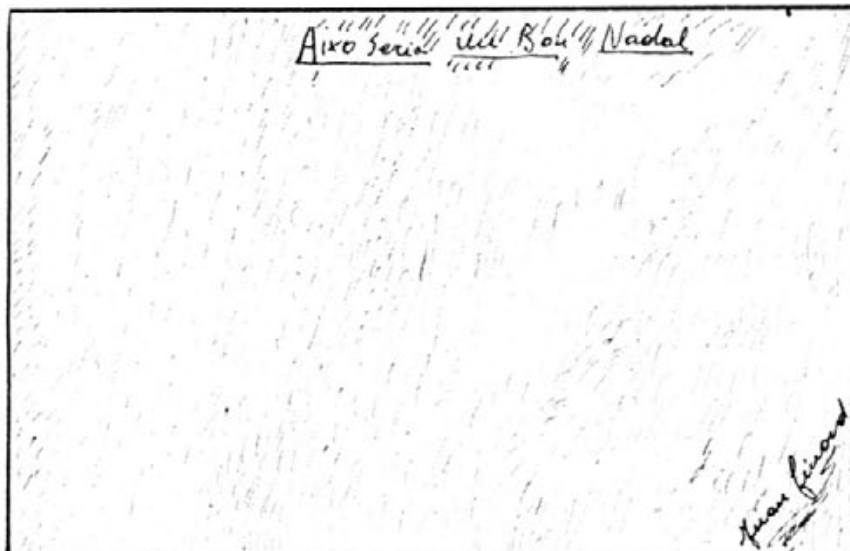
Desde estos momentos, oportunidades las hubo para las dos partes. El España se metió en su parcela, dejando en punta a Pons. El Artá con continuos lanzamientos a puerta no fue capaz de volver a batir al buen guardameta visitante.

Posiblemente el equipo local pudiese haber empatado; pero como ya hemos dicho al principio el España es mucho equipo, un gran equipo.

Artigues

Concurs de Bellpuiig

Alguna de les altres targes nadalenques foren aquestes dues, i principalment hem triat aquesta de la pluja, que viu més l'esperit d'una festa i un diseg més profitós, d'una força més grossa cap a un ideal a on se veuen les esperances d'una terra millor

CURSET

A partir del proper 31 de Gener i durant dos mesos, tots els dissabtes a la tarda, es donarà UN CURSET DE MUSICA en el qual es faran les següents activitats:

Iniciació a la tècnica vocal i interpretació d'obres a cor.

Referències històriques i musicals de les obres que s'interpretin

Petit CONCERT al final del CURSET

ORGANITZA: Josep F. Palou Esteva.

INFORMACIO I INSCRIPCIONS: L'organitzador, a ca seva, carrer 31 de Març, 27, d'Artà, i també a casa d'En Guillem Bisquerra, C/Sta Margalida, 78.

—¿Se acordará?

—Quereme, me quiere pero es tan olvidadizo.

—Es verdad que hace 8 años... parece que fue ayer.

—¿Quién? ¿Qué?

—Me ha regalado una pulsera de oro.

Sabía que no podía olvidarse.

EL ORO
REFLEJA
SENTIMIENTOS

JOYERIA

VIKY

Gral Franco 16
ARTA

* Quina classe de persona es considera vostè?

- (Riu). Una persona qualsevola. Som un home treballador, sobretot quan vaig deixar anar ses bicicletes.

* Em digui, amb el cor a la mà... Un defecte seu?

- I jo que li he de dir. No sé si en tenc. Jo treball franc. Lo que dic el sent. Jo no som d'aquests que digui una cosa que no m'agradi. No la contaré a ningú. N'hi ha que me diuen que vaig errat. Jo la plantesc així, tant correigent com en sa feina, amb amistat, amb tot...

* Una qualitat?

- Jo no sé si en tenc cap de qualitat bona.

* Una vocació que pugui tenir?

- No, vaig tenir sa vocació d'esser "deportista": corredor, o futbolista, o... boxeador, eren ses meves il·lusions.

* Apart del ciclisme, quin esport li agrada més?

- A jo m'han agradat tots es "deports". Jo crec que hauria triumpat amb so meu temperament, tant amb una cosa com amb s'altra. Si hagués estat futbolista, hauria triumpat, si hagués estat boxeador, també... i com a ciclista no vaig poder desenvolupar es temps així com hagués volgut. Quan jo esteia a s'època d'arribar a dalt em vaig paraitzar en so Moviment i vaig estar aquests anys que no me vaig entrenar i lavonces ja no vaig córrer de gust. Corria per córrer, però sense aquella il·lusió de haver-hi ambient...

* Em digui una afecció seva.

- Jo no som "aficionat" a res, a no ser an això, a ses bicicletes.

* Un personatge?

- A tots ets homes "célebres" els admir. Siqui en lo que sigui, en "deport"... Lo que no saber fer ets altres és lo que m'agrada.

* Una ideologia política?

- De política res. Sa meva política era es "deporte". No crec en res. És un negoci això.

* Què li suggereix sa paraula: Amistat?

- És lo més gran s'amistat.

* Joventut?

- No ho sé. Sa joventud no me convenc. Ses idees que duis, no ho sé. Pentura són més bones, però...

* Disciplina?

- M'agrada. Si no hi ha disciplina no se pot fer res. Tot ha de ser a base de disciplina i un "deportista" ha de ser disciplinat i educat.

* Es vostè... rencorós?

- Puc tenir una geniada; però, acabat de dir-ho ja me passa i tan amics com antes. Que jo sàpiga no tenc ningú agraviat, i si hei tenc qualcú, que me perdoni perquè no l'he fet per res.

* Egoista?

- No.

* Sincer?

- M'hi consider. Me puc perdre per dir massa sa venitat. Dic lo que jo faria per jo.

* Què és el que no soporta de la gent?

- No, no. No sé si va bé o malament. (Riu molt). Que cadascú digui lo que vol i que faci lo que vol. Per jo tot-hom pot fer lo que vol.

* Què li queda per fer?

- Res. No puc fer res.

* Finalment. Té la consciència tranquila?

- Sí.

* Bé, aquí hem acabat. Vol afegir res més?

- No, no. Bé, els hi vui donar les gracies i dir-lis que en sos 20 anys que vaig córrer no crec que agraviàs ningú. Però, ja se sap, de vegades es "deportistes" agraviem an es contraris; però, per jo, es més contraris eren amics. No m'ha agradat mai gonyar amb una "marrullaria". M'agradava gonyar per s'esforç. No m'hauria sentit gonyador mai si jo hagués fet una mala tancada, una cosa lletja. No me varen descalificar mai per haver fet una cosa mal feta. Ienia ses meves cosetes. Sabia protegir qualque agraft i de vegades li donava qualque victòria...

Aquests ha estat els mots de D. Bartomeu Flaquer, vella glòria ciclista de l'ahir. Un home que havia de córrer sempre amb el que no volia córrer ningú mai; un home que per les paraules dites hem pogut comprovar que és sincer, afable, contestant detalladament a totes les preguntes amb amabilitat i cortesia. No ens queda res més per dir, sinó agrair les seves respostes, les respostes d'un home del que els artanencs ens sentim orgullosos.